

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 19

Hán dịch: Đồi Đại Đường, Tam tạng Pháp sư Bồ-đề-lưu-chí

Pháp hội 6: NHƯ LAI BẤT ĐỘNG (Phần 1)

Phẩm 1: THỌ KÝ TRANG NGHIÊM

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở thành Vương xá tại núi Kỳ-xà-quật cùng một ngàn hai trăm năm mươi vị đại Tỳ-kheo, chúng đại Tỳ-kheo này đều là bậc A-la-hán được nhiều người biết. Các vị đã dứt hết những phiền não, tâm tuệ giải thoát tự tại không ngại như con rồng lớn, việc làm đã xong, cắt được gánh nặng, đạt được lợi ích của chính mình, hết các ràng buộc, thông đạt Chánh giác đến bờ kia, chỉ riêng Tôn giả A-nan còn ở bậc Hữu học.

Lúc ấy Tôn giả Xá-lợi-phất từ chỗ ngồi đứng dậy để hở vai áo bên phải, gồi phải chাম đất, chấp tay hướng lên Đức Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn! Thuở xưa các Đại Bồ-tát hướng đến Vô thượng Bồ-đề thế nào? Rộng tu các hạnh thanh tịnh, mặc áo giáp tinh tấn công đức trang nghiêm thế nào? Các Đại Bồ-tát ấy do mặc áo giáp nên được không thoái chuyển nơi đạo Vô thượng Bồ-đề.

Bạch Thế Tôn! Hạnh nguyện và sự phát tâm ấy, xin Đấng Đại Từ khai thị diễn thuyết cho.

Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát ấy vì lợi ích an lạc chư Thiên và nhân dân mà chuyên cần tu tập các hạnh thanh tịnh mặc áo giáp tinh tấn, do đó mà lợi ích an lạc tất cả chúng sinh và sẽ làm ánh sáng Phật pháp lớn cho chúng Bồ-tát hiện tại và vị lai, vì họ tán dương nên công đức chúng được căn lành.

Các Bồ-tát nghe pháp này rồi chuyên cần tu học chân như pháp tánh sẽ được Vô thượng Bồ-đề.

Đức Phật dạy:

–Lành thay! Lành thay! Nay Xá-lợi-phất! ông có thể thưa hỏi Như Lai về tịnh hạnh quang minh, giáp trụ rộng lớn, công đức sâu dày của các Đại Bồ-tát thuở quá khứ để nhiếp thọ các Đại Bồ-tát vị lai. Lắng nghe, lắng nghe, suy gẫm đúng lý, ta sẽ vì ông mà nói.

Ngài Xá-lợi-phất thưa:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con xin muốn được nghe.

Đức Phật dạy:

–Nay Xá-lợi-phất! Từ đây qua phương Đông, quá một ngàn thế giới có quốc độ tên là Diệu hỷ. Thuở xưa có Đức Phật hiệu Quảng Mục Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác xuất hiện trong nước Diệu hỷ ấy, vì các Đại Bồ-tát nói pháp vi diệu, dùng sáu pháp Ba-la-mật-đa làm đầu.

Lúc ấy có một Tỳ-kheo từ chỗ ngồi đứng dậy, để hở vai áo bên phải, gồi phải chাম đất, chấp tay hướng lên Đức Quảng Mục Như Lai mà bạch rằng: “Bạch Thế Tôn! Như lời Đức Phật đã dạy giáo pháp và chí nguyện tu hành của Bồ-tát.”

Đức Quảng Mục Như Lai nói: “Này Tỳ-kheo, nay ông cần phải biết giáo pháp Bồ-tát rất khó tu tập. Tại sao? Vì Bồ-tát đối với chúng sinh chẳng có lòng sân hại”

Tỳ-kheo ấy bạch rằng: “Bạch Thế Tôn! Từ hôm nay con phát tâm Vô thượng Bồ-đề, dùng lòng không dua dối, lời nói chân thật chẳng dối khác để cầu Nhất thiết chủng trí. Từ nay cho đến chừng nào chưa được Vô thượng Bồ-đề, đối với tất cả chúng sinh nếu con sinh lòng sân hại thì chính là trái bổ chư Phật Như Lai hiện đang thuyết pháp trong vô lượng, vô số, vô biên thế giới.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí này hồi hướng như vậy. Nếu giữa chừng con lại phát tâm Thanh văn, Duyên giác thì là khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí này hồi hướng như vậy, cho đến chừng nào chưa được Vô thượng Bồ-đề, đối với tất cả chúng sinh nếu con sinh lòng ái dục, sân hại, ngu si, hoặc tương ưng với hôn trầm, công cao, ác tác thì là khi dối tất cả Như Lai.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí này hồi hướng như vậy, cho đến chừng nào chưa được Vô thượng Bồ-đề, nếu con sinh lòng nghi hoặc, lòng sát hại, lòng trộm cắp, hoặc sinh khởi tà kiến, dâm dục, nói dối, nói lời ác khẩu, nói hai lưỡi làm tổn hại chúng sinh thì con đã khi dối tất cả chư Phật.”

Lúc ấy có Tỳ-kheo khác nghĩ rằng: “Vị Bồ-tát này do mới phát tâm mặc áo giáp tinh tấn, đối với tất cả chúng sinh chẳng bị sân hại... làm lay động.” Nhân vì có niệm nghĩ ấy nên trong nước Diệu hỷ đặt hiệu cho Bồ-tát ấy là Bất Động.

Đức Quảng Mục Như Lai thấy Bồ-tát ấy được hiệu Bất Động cũng tùy hỷ khen hay. Tứ Thiên vương, Đế Thích, Phạm vương nghe danh hiệu ấy cũng đều tùy hỷ.

Này Xá-lợi-phát! Lúc ấy Bồ-tát Bất Động ở trước Đức Quảng Mục Như Lai bạch rằng: “Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí hồi hướng Vô thượng Bồ-đề như vậy, cho đến chừng nào chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, chỗ tu hành nếu trái lời ấy thì khi dối chư Phật, Như Lai hiện đang thuyết pháp tại vô lượng, vô số thế giới.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát đại tâm hồi hướng Vô thượng Bồ-đề như vậy, cho đến chừng nào chưa được Vô thượng Bồ-đề nếu ở nơi mỗi mỗi lời nói chẳng tương ưng với niệm Phật và Nhất thiết chủng trí là khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm hồi hướng như vậy, cho đến chừng nào chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, nếu đời đời làm người tại gia mà chẳng xuất gia là khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát đại tâm hồi hướng như vậy, cho đến chừng nào chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, đời đời xuất gia nếu chẳng khát thực, chẳng một lần ngồi ăn, chẳng ăn tiết giảm, chẳng trì ba y, chẳng đắp y phân tảo, chẳng theo chỗ mà ngồi, chẳng thường ngồi, chẳng ở A-lan-nhã, chẳng ở dưới cây, chẳng ngồi chỗ trống, chẳng ở gò mả là khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm đại Bồ-đề này hồi hướng như vậy, cho đến chừng nào chưa được Nhất thiết chủng trí, nếu con chẳng thành tựu biện tài vô ngại thuyết các diệu pháp là khi dối vô số chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm như vậy, cho đến chừng nào chưa được Vô thượng Bồ-đề, nếu con chẳng an trụ ba oai nghi hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc kinh hành là con khi dối vô lượng chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm vô thượng, cho đến chừng nào chưa được Nhất thiết chủng trí, nếu đối với chúng sinh con phạm tội căn bản, hoặc nói vọng ngữ và những lời huyên não thế tục khác, hoặc khởi lòng xấu đến luận thuyết của người khác là khi dối vô số chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí này an trụ hồi hướng Vô thượng Bồ-đề, hoặc có lúc thuyết pháp cho hàng phụ nữ, nếu con chẳng khởi cảm tưởng vô thường,

khổ, không, vô ngã mà lại nghĩ lấy tướng người nữ và nhe răng cười là con khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí hồi hướng an trụ Vô thượng Bồ-đề, nếu trong khi thuyết pháp nhìn ngó chỉ trở khinh dể hoặc thấy các Bồ-tát khác mà chẳng nghĩ tưởng đến bậc đại sư là con khi dối vô số chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí hồi hướng Vô thượng Bồ-đề, trừ Sa-môn đệ tử của chư Phật, nếu con ngồi nghe pháp và lễ lạy Sa-môn, Bà-la-môn ngoại đạo là khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát đại tâm này cho đến Vô thượng Bồ-đề, lúc thực hành tài thí, pháp thí, nếu lòng con còn có bi thử, với chỗ đáng cúng dường lại sinh lòng giận dỗi là khi dối tất cả chư Phật.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí, cho đến Vô thượng Bồ-đề, nếu thấy các người tội sắp bị hình phạt mà chẳng xả thân mạng để cứu hộ họ là khi dối tất cả chư Phật.”

Này Xá-lợi-phất! Lúc Bồ-tát Bất Động ấy tu đại hạnh như vậy cho đến chừng nào chưa chứng quả Vô thượng Bồ-đề, không một chúng sinh nào sắp bị hình phạt mà chẳng cứu hộ họ.

Này Xá-lợi-phất! Thuở ấy có một vị Tỳ-kheo nghĩ rằng: “Đức Như Lai đối với đại hạnh ấy nên tác chứng minh. Chúng Trời, Người, A-tu-la... kia cũng nên chứng kiến.”

Này Xá-lợi-phất! Lúc ấy Đức Quảng Mục Như Lai biết tâm niệm của Tỳ-kheo ấy liền phán rằng: “Đúng như vậy! Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác chứng kiến đại hạnh ấy, các thế gian chúng Trời, Người, A-tu-la... cũng chứng kiến. Nếu có Đại Bồ-tát nào mặc áo giáp đại tinh tấn như vậy hướng đến Vô thượng Bồ-đề, đều sẽ thành Phật đạo.”

Này Xá-lợi-phất! Lúc ấy Bồ-tát Bất Động bạch Đức Quảng Mục Như Lai rằng: “Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí này, cho đến chừng nào chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, giữa chừng nếu có Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di nào phạm tội, mà con đi nói tội phạm của họ là trái bỏ chư Phật Như Lai.

Bạch Thế Tôn! Con tu công hạnh ấy nguyện thành Vô thượng Bồ-đề, làm cho cõi nước con rộng lớn thanh tịnh, chúng Thanh văn đều không có làm lỗi.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí, cho đến chừng nào con chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, nếu sinh tưởng niệm dâm dục tiết ra bất tịnh, cho đến trong lúc chiêm bao, là trái bỏ chư Phật Như Lai.

Bạch Thế Tôn! Con tu đại hạnh này chứng Vô thượng Chánh giác, khiến trong nước con những Bồ-tát xuất gia trong lúc chiêm bao cũng không tưởng dục tiết ra bất tịnh.

Bạch Thế Tôn! Nay con phát tâm Nhất thiết chủng trí, cho đến chứng được Vô thượng Bồ-đề, trong nước con, nếu hàng nữ nhân còn có lỗi lầm của người nữ như các nước khác thì con chẳng ở ngôi Chánh giác. Nếu ở ngôi Chánh giác là khi dối tất cả chư Phật.”

Này Xá-lợi-phất! Nếu Bồ-tát do công năng đại nguyện ấy thành tựu thì tùy niệm xuất sinh các pháp như vậy có thể thuyết pháp cho tất cả chúng sinh.

Này Xá-lợi-phất! Thuở ấy có Tỳ-kheo thưa Bồ-tát Bất Động rằng: “Bạch Đại sĩ, nếu đây là tâm thành không thoái chí, lời nói không hư vọng, thì xin ngài dùng ngón chân lay động mặt đất.”

Bồ-tát Bất Động nương oai thần của Phật và sức bản nguyện căn lành làm cho mặt đất Diệu hỷ ấy chấn động sáu cách; đó là chấn, đại chấn và biến chấn, động, đại động và biến động.

Này Xá-lợi-phát! Đúng như lời phát nguyện thuở xưa, Bồ-tát Bất Động nay đã hoàn thành tất cả công hạnh. Vì thế nên có Bồ-tát nào muốn chứng Vô thượng Bồ-đề thì nên học theo Bồ-tát Bất Động. Nếu có Bồ-tát nào khéo tu những hạnh nguyện ấy thì sẽ được như cõi nước Diệu hỷ ấy và có thể mau chứng Vô thượng Bồ-đề.

Lúc ấy Xá-lợi-phát bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Lúc Bồ-tát Bất Động mới phát tâm có bao nhiêu Thiên tử đến dự hội?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phát! Thuở ấy trong đại thiên thế giới có bao nhiêu Tứ đại Thiên vương và cùng Đế Thích, Ma vương, Phạm Thiên vương... đều hoan hỷ chấp tay xướng lên rằng: “Những đại nguyện công đức được nghe hôm nay là những điều mà từ trước chúng tôi chưa từng nghe. Lúc Bồ-tát Bất Động thành Phật, trong cõi nước ấy chẳng phải hạ căn lạnh thấp kém mà được làm chúng sinh ở nước ấy”.

Xá-lợi-phát bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như lời Phật đã dạy, áo giáp công đức của Bồ-tát Bất Động mặc là chỗ chưa từng có ở các Bồ-tát khác.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phát! Đúng như vậy! Các Bồ-tát khác mặc áo giáp lớn phát tâm hướng đến Vô thượng Bồ-đề, không giống như Đại Bồ-tát Bất Động.

Này Xá-lợi-phát! Công đức của Bồ-tát Bất Động thành tựu, tất cả Bồ-tát trong kiếp Hiền này thầy đều không có.

Này Xá-lợi-phát! Thuở ấy Đức Quảng Mục Như Lai thọ ký Vô thượng Bồ-đề cho Bồ-tát Bất Động mà dạy rằng: “Này thiện nam! Ở đời sau này, ông sẽ làm Phật hiệu là Bất Động Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.”

Đức Quảng Mục Như Lai thọ ký Vô thượng Bồ-đề cho Bồ-tát Bất Động, như Đức Phật Nhiên Đăng thọ ký cho ta vậy.

Này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký có quang minh lớn chiếu khắp thế giới, đại địa chấn động sáu cách giống như ngày trước lúc ta chứng Nhất thiết chủng trí, cõi đại thiên này cũng chấn động sáu cách.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Thuở ấy tất cả cỏ cây lùm rừng đều ngả ngọn hướng về phía Bồ-tát Bất Động, cũng như ngày trước lúc ta chứng Bồ-đề, tất cả cỏ cây đều ngả hướng về ta vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, ở cõi nước Diệu hỷ ấy có bao nhiêu hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, tất cả đều chấp tay đánh lễ Bồ-tát Bất Động. Như lúc ta chứng Vô thượng Bồ-đề trong cõi này, tất cả hàng Trời, Rồng tám bộ chúng đều chấp tay đánh lễ ta vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, trong nước Diệu hỷ ấy, người nữ mang thai đều được an lành, người mù được thấy, người điếc được nghe, không khác ngày ta thành Phật vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động phát nguyện hướng đến Vô thượng Bồ-đề và lúc Đức Như Lai Quảng Mục thọ ký, cả hai lúc ấy tất cả chúng sinh đều không có nạn hoạnh tử, cũng giống như lúc ta chứng Nhất thiết chủng trí.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, có hương duyệt ý thơm khắp thế giới, cũng như ngày trước lúc ta chứng đại Bồ-đề có hương thích ý thơm ngát khắp mọi nơi.

Xá-lợi-phát bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát Bất Động ấy thành tựu những công đức rộng lớn như vậy.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phát! Được Đức Như Lai Quảng Mục thọ ký, Bồ-tát Bất Động ấy chẳng phải chỉ có những công đức ấy, lại còn có thể được vô biên công đức Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, thế gian, như Trời, Người, A-tu-la..., lòng họ đều vui mừng nhu thuận hiền lành, cũng như lúc ta thành đạo Bồ-đề, chúng trời, người... đều vui mừng vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, có đại Dạ-xoa tay cầm chày Kim cang hầu hạ Bồ-tát, như ta không khác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, chúng trời, người rải những hoa đẹp và hương nước, hương bột lên trên Bồ-tát, giống như lúc ta chứng đạo Bồ-đề.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, có chúng trời, người đều hai mươi ức vị phát tâm Vô thượng Bồ-đề được Đức Quảng Mục Như Lai thọ ký thành Phật.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, những hoa sen xanh, hoa sen vàng, hoa sen đỏ, hoa sen trắng nở khắp đại địa, cũng như Bồ-đề đạo tràng của ta hoa nở trùm khắp.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, có vô lượng chư Thiên ở trên hư không rải những Thiên y choàng trên mình Bồ-tát và đồng xưng rằng cầu nguyện Bồ-tát này mau chứng Vô thượng Bồ-đề, như lúc ta được Nhất thiết chủng trí chư Thiên rải y cúng dường.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Thuở ấy thế gian, Trời, Người, A-tu-la... thấy Bồ-tát Bất Động được thọ ký Vô thượng Bồ-đề đều rất vui mừng, còn hơn là người đời cha mẹ sinh con trai. Cũng như lúc ta chứng Nhất thiết chủng trí, chúng trời, người... đều rất vui mừng.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Khắp cõi nước Diệu hỷ ấy, tất cả trời, người, do thần lực của Đức Như Lai Quảng Mục, đều nghe Bồ-tát Bất Động được thọ ký, họ cúng dường nhiều thứ y phục tốt và món ăn ngon lành, như mọi người cúng dường Tỳ-kheo lúc tháng Ca-đề đã mãn.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! Lúc Bồ-tát Bất Động được thọ ký, chúng sinh ở cõi Dục mang những món ăn ngon và tấu nhạc trời để dâng cúng dường.

Này Xá-lợi-phát! Bồ-tát Bất Động được thọ ký rồi có nhiều công đức thành tựu như vậy.

Tôn giả Xá-lợi-phát bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác rất là hy hữu, khéo nói cảnh giới của chư Phật chẳng thể nghĩ bàn. Cũng vậy, cảnh giới thiên định, cảnh giới loài Rồng chẳng thể nghĩ bàn, các nghiệp nhân và quả báo chẳng thể nghĩ bàn!

Bạch Thế Tôn! Bồ-tát Bất Động ấy lúc mới phát tâm nhiếp thọ công đức thù thắng như vậy, được Đức Quảng Mục Như Lai thọ ký, lại hoàn thành những công đức lớn chẳng thể nghĩ bàn ấy.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy! Đúng như lời ông nói đó!

Bấy giờ Tôn giả A-nan thưa Tôn giả Xá-lợi-phát:

–Bạch Đại đức, Bồ-tát mới phát tâm ấy mặc áo giáp tinh tấn, Đức Thế Tôn lược nói phần ít công đức vẫn còn chưa hết.

Xá-lợi-phát nói:

–Đúng như vậy! Đức Như Lai chỉ lược nói thôi. Vì sao? Vì Bồ-tát ấy an trụ nơi sự mới

phát tâm, mặc áo giáp tinh tấn thành tựu vô lượng công đức chẳng thể nghĩ bàn.

Tôn giả Xá-lợi-phất lại bạch Đức Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Nay Thế Tôn đã lược khen Bồ-tát Bất Động mặc áo giáp tinh tấn có công đức thù thắng rồi, cúi mong Đức Thế Tôn vì nhiếp thọ các Bồ-tát hiện tại và vị lai mà tuyên nói rộng cho.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Bồ-tát Bất Động lúc mới phát tâm mặc áo giáp tinh tấn có công đức chẳng thể nghĩ bàn như vậy, nay ta vì ông mà nói phần ít. Lắng nghe, lắng nghe và khéo suy gẫm đó!

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con muốn xin được nghe.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Bất Động Bồ-tát phát nguyện như vậy: “Giả sử hư không có đổi khác, hồng thế của con trọn chẳng thoái chuyển.” Do chí nguyện ấy nên bao nhiêu công đức, Bồ-tát Bất Động đều sớm thành tựu cả.

Này Xá-lợi-phất! Ta chẳng thấy các Bồ-tát ở kiếp Hiền này, có ai mặc áo giáp tinh tấn như Bồ-tát Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Công hạnh tu hành của Bồ-tát Bảo Tràng so với Bồ-tát Bất Động trong một ít phần cho đến phần ca-la cũng chẳng bằng một.

Này Xá-lợi-phất! Bồ-tát Bất Động mặc áo giáp tinh tấn, vô lượng Bồ-tát khác đều không bằng được.

Này Xá-lợi-phất! Bồ-tát Bất Động do thế nguyện kiên cố ấy mà chứng Vô thượng Bồ-đề nay hiện ở thế giới Diệu hỷ hiệu là Như Lai Bất Động Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Như Lai Bất Động lúc tu hạnh Bồ-tát thuở xưa, có ai đến xin đầu mắt, tủy não, tay chân đều vui vẻ xả cho chẳng trái ý một ai.

Này Xá-lợi-phất! Bất Động Như Lai từ khi mới phát tâm đến lúc chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, do đại nguyện như vậy nên không mang những bệnh tật phong, nhiệt, đàm, đau đầu...

Này Xá-lợi-phất! Như Lai Bất Động thuở xưa lúc hành Bồ-tát đạo được những pháp chưa từng có như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Vì thuở xưa đời đời sinh ra, Bồ-tát ấy cúng dường phụng thờ chư Phật, ở chỗ chư Phật ấy Bồ-tát thường tu phạm hạnh, vì thế nên đời nào cũng lại lấy tên là Bất Động, cả đời nào sinh ở cõi nước nào cũng nhằm đời có Phật, thường thấy Phật.

Này Xá-lợi-phất! Ví như Quán đảnh Đại vương dòng Sát-đế-lợi ở trong nước được tự tại hơn cả, từ một cung điện sang qua một cung điện, chân vua chẳng đi trên đất, hưởng thụ vui năm dục.

Bồ-tát Bất Động lúc tu Bồ-tát đạo, đời đời thường tu phạm hạnh, cúng dường chư Phật. Bồ-tát ấy thuyết pháp chỉ dạy đều tương ưng với Ba-la-mật-đa, ít có tương ưng với Thanh văn địa, có thể làm cho các Bồ-tát thăng vào an trụ Vô thượng Bồ-đề. Do vì Bồ-tát ấy phát tâm an trụ Vô thượng Bồ-đề như vậy nên được công đức lợi ích rộng lớn như vậy.

Bồ-tát Bất Động lại đem căn lành pháp thí hồi hướng Vô thượng Bồ-đề phát nguyện như vậy: “Lúc tôi thành Phật, tất cả Bồ-tát trong nước tôi, do oai lực của Phật, nghe tôi thuyết pháp đều thọ trì, đọc tụng hay phụng sự chư Phật Như Lai, từ một cõi Phật đến một cõi Phật, cho đến chừng nào chưa chứng Vô thượng Bồ-đề, thường chẳng xa rời chư Phật Thế Tôn, cũng như tôi vậy, chỉ trừ người đến cung trời Đâu-suất ở ngôi Bồ xứ. Vì sao? Vì pháp của Bồ-tát tự nhiên như vậy. Nếu từ cung trời Đâu-suất giáng thân ở thai mẹ, lúc từ hông phải

sinh ra thì đại địa chấn động.”

Này Xá-lợi-phát! Thân sau cùng của Bồ-tát có điềm tướng như vậy.

Này Xá-lợi-phát! Như Tỳ-kheo đù Thần túc thông vào trong cung điện như ở hư không, oai nghi đứng ngồi đều không chướng ngại. Cũng vậy, thân sau cùng của Bồ-tát dù ở thai mẹ mà như ở hư không, tất cả thứ bất tịnh như uế trong thai bào chẳng nhiễm ô được, mùi hôi cũng chẳng nhiễm đến.

Này Xá-lợi-phát! Như Lai Bất Động lúc hành Bồ-tát đạo thuở xưa phát nguyện như vậy: “Nếu tôi thành Phật, trong nước tôi những người hành Bồ-tát thừa và những người hành Thanh văn thừa đều dứt hết ma nghiệp. Trong tất cả thời, tất cả các loại ma chúng chẳng có được dịp, như tôi lúc hành Bồ-tát đạo dứt tất cả ma nghiệp, các Bồ-tát ấy cho đến chưa thành những công đức lớn thường siêng nhiếp thọ tu hành Bồ-đề hạnh.”

Này Xá-lợi-phát! Như Lai Bất Động lúc hành Bồ-tát đạo thuở xưa, khi diễn thuyết các pháp và lúc lắng nghe pháp, thân và tâm của Bồ-tát ấy chẳng biết mỏi mệt. Vì sao? Vì lúc mới phát tâm hành Bồ-tát đạo, Bồ-tát đã được oai lực Pháp thân.

Này Xá-lợi-phát! Như Lai Bất Động lúc hành Bồ-tát đạo đã phát nguyện như vậy: “Lúc tôi thành Phật, trong nước tôi, các Bồ-tát đều được Pháp thân viên mãn như tôi không khác.”

M

Phẩm 2: CÔNG ĐỨC TRANG NGHIÊM CÔI PHẬT

Lúc bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phát bạch Đức Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn đã nói Đức Như Lai Bất Động lúc hành Bồ-tát đạo có công đức rộng lớn rồi. Mong Thế Tôn lại nói rộng cõi nước công đức trang nghiêm thù thắng hiện tại của Đức Bất Động Như Lai, để cho hàng hữu tình tu Bồ-tát thừa nghe công đức ấy sinh lòng kính mến muốn thấy Đức Như Lai Bất Động để lễ bái cúng dường, hàng hữu tình ở Thanh văn thừa chúng bậc Vô học nghe cõi nước ấy công đức trang nghiêm cũng mong được chiêm lễ cúng dường phụng thờ.

Đức Phật bảo Xá-lợi-phát:

–Lành thay! Lành thay! Này Xá-lợi-phát! Nay ông có thể hỏi được nghĩa ấy Lắng nghe lắng nghe, khéo suy gẫm, ta sẽ vì ông phân biệt giải nói.

Xá-lợi-phát bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con muốn xin được nghe.

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phát! Lúc Đức Như Lai Bất Động chứng Nhất thiết chủng trí, phóng quang minh lớn chiếu khắp cả thế giới, đại địa chấn động sáu cách.

Trong thế giới ấy, chúng sinh biết Như Lai Bất Động chứng Vô thượng giác, suốt bảy ngày đêm họ không có tưởng đến ăn uống, không nhớ tưởng đến đói khát, cũng không có mỏi mệt, yên nghỉ ngủ nghê, chỉ có an lạc vui mừng ưa thích điều lành. Lúc ấy, chúng sinh và chư Thiên cõi dục ở nước Diệu hỷ ấy không có dâm dục. Vì sao? Vì do bản nguyện lực của Như Lai Bất Động nên làm cho các chúng sinh nước ấy hiện đời nhiếp thọ những công đức ấy.

Này Xá-lợi-phát! Lúc Đức Bất Động Như Lai chứng Nhất thiết chủng trí, bao nhiêu những chúng sinh ở nước Diệu hỷ đều chí thành chấp tay hướng lên Đức Như Lai Bất Động. Vì khát ngưỡng Phật nên hiện đời họ có thể nhiếp thọ vô lượng công đức như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phát! quốc độ của Đức Như Lai Bất Động công đức trang nghiêm, vô lượng thế giới khác chẳng sánh kịp.

Này Xá-lợi-phất! Do Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát phát hoằng thệ nguyện nên quốc độ ấy thù thắng trang nghiêm, như hôm nay ta thành tựu bản nguyện.

Này Xá-lợi-phất! Lúc Đức Như Lai Bất Động thành Vô thượng Chánh giác, khoáng sát-na hay giây lát tất cả chúng sinh ở nước Diệu hỷ hoặc có Thiên nhân hay không có Thiên nhân, họ đều được thấy Đức Như Lai Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Đó cũng là bản nguyện của Đức Như Lai ấy làm cho các loài hữu tình được công đức ấy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Lúc Đức Như Lai Bất Động ngồi đạo tràng chứng Vô thượng Bồ-đề, Thiên ma Ba-tuần chẳng sinh lòng quấy nhiễu làm chướng ngại. Lại có vô số chư Thiên đem những hoa hương và kỹ nhạc trời đến cúng dường Đức Như Lai, đều cầm bột mịn Chiên-đàn rải trên mình Đức Phật. Hoa và hương ấy ở trên hư không hợp thành lọng báu. Đó đều là do bản nguyện của Đức Như Lai Bất Động mà thành tựu như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Lúc Đức Như Lai Bất Động thành Vô thượng Bồ-đề, quang minh lớn chiếu khắp thế giới, ánh sáng của mặt trời, mặt trăng và của chư Thiên đều bị che lấp. Đó cũng là do bản nguyện của Đức Như Lai ấy viên mãn nên nay hiện điềm tướng ấy.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát thật có áo giáp tinh tấn rộng lớn có thể phát hoằng thệ nguyện như vậy. Do thườ xưa tu hạnh nguyện Bồ-tát nên làm cho vô lượng chúng sinh trồng những cội lành nơi Vô thượng Bồ-đề, lại đem căn lành hồi hướng Vô thượng Bồ-đề để trang nghiêm quốc độ thanh tịnh. Đúng như vậy, hồi hướng nguyện lực thấy đều viên mãn cả.

Đức Phật dạy:

–Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Nước Diệu hỷ ấy có cây Bồ-đề do bảy báu làm thành cao một do-tuần, thân cây chu vi nửa câu-lô-xá, nhánh lá che rợp một do-tuần, dưới có nền thềm rộng bốn do-tuần, Đức Như Lai Bất Động ngồi trên ấy chứng đạo Bồ-đề.

Bốn phía cây Bồ-đề ấy có những cây Đa-la và cây Tô-mạn-na bày hàng khắp nơi. Gió thổi lay động nhánh lá phát ra tiếng hòa nhã, âm nhạc trong đời không sánh kịp.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Cõi nước của Đức Phật ấy không có ba ác đạo là địa ngục, súc sinh và ngạ quỷ. Tất cả chúng sinh đều thành tựu mười nghiệp lành. Đất bằng như lòng bàn tay, màu hoàng kim, không có hầm hố, gai góc, ngói sạn. Đất ấy mềm dịu như bông Đâu-la miên. Lúc đi đất ấy lún xuống, cất chân lên đất trở lại như cũ.

Này Xá-lợi-phất! Nước ấy không có ba loại bệnh của phong, nhiệt và đàm phát sinh ra.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước ấy, tất cả hữu tình không có vọng ngữ. Thân không hôi dơ xấu xí. Với tham, sân, si thấy đều yếu mỏng. Trong nước ấy không có lao tù giam nhốt chúng sinh, cũng không có hàng ngoại đạo dị học.

Trong nước ấy tất cả cây mọc lên thường có bông trái. Lại có cây lạ tên là Kiếp-ba, trên cây hiện ra y phục tốt đủ năm màu bóng láng sáng chói, tỏa hương thơm, tất cả thời gian không bị đổi.

Như hoa trời rất thơm tho, y phục cũng có mùi thơm như vậy. Người dùng y phục ấy, thân họ cũng có mùi thơm như vậy. Như ở cõi này, nhà giàu sang y phục dư nhiều, mặc dùng như ý.

Này Xá-lợi-phất! Chúng sinh nước ấy cần dùng đồ uống ăn, thì đồ uống ăn theo tâm niệm hiện ra, không có đại tiểu tiện dơ uế, như ở trời Đao-lợi.

Này Xá-lợi-phất! Lâu đài cung điện ở nước ấy đều nghiêm sức bằng bảy báu, bốn phía có nhiều ao tắm đầy nước tám công đức thọ dụng theo tâm niệm của người. Lại có nhiều vườn

tượng đều xinh đẹp thanh tịnh. Chúng sinh nước ấy phần đông lấy pháp lạc làm lẽ sống.

Này Xá-lợi-phất! Người nước ấy không có tật đố. Tất cả nữ nhân nước ấy siêu việt hơn nữ bảo của Chuyển luân thánh vương, được công đức như chư Thiên, nếu so sánh thì chẳng bằng một phần trong trăm ngàn muôn ức phần, cho đến ưu-ba-ni-sa-đa phần cũng chẳng bằng một.

Này Xá-lợi-phất! Người nước ấy theo nghiệp báo của họ chiêu cảm những ghé giường đều bằng bảy báu đầy đủ sự trang nghiêm xinh đẹp, gối êm ái như bông Đậu-la-miên. Đó là do nguyện lực thưở xưa của Đức Như Lai Bất Động mà thành tựu những sự nghiêm hảo như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Những thức ăn món uống của người nước ấy màu sắc hương vị đều như cõi trời.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Như ở Uất-đơn-việt không có vua riêng, cũng vậy, nước Diệu hỷ chỉ có Đức Như Lai Bất Động là Đấng Pháp Vương. Như trời Đao lợi phụng sự Đế Thích, người nước Diệu hỷ đều thờ Đức Như Lai Bất Động.

Này Xá-lợi-phất! Ông phải biết nước Diệu hỷ của Đức Như Lai Bất Động có công đức trang nghiêm.

Này Xá-lợi-phất! Chúng sinh nước ấy, lòng họ không phóng dật. Vì sao? Cũng là do nguyện lực của Đức Như Lai Bất Động.

Bấy giờ có một Tỳ-kheo nghe Đức Phật khen ngợi công đức trang nghiêm của cõi nước Diệu hỷ, bèn sinh lòng tham trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nay con nguyện sinh về nước của Đức Như Lai Bất Động.

Đức Phật dạy:

–Ông ngu mê như vậy làm sao sinh về nước ấy được. Vì sao? Chẳng phải do lòng ái luyến mà được sinh. Chỉ có trồng những gốc lành tu những phạm hạnh mới được sinh về nước ấy.

Này Xá-lợi-phất! Ở nước Diệu hỷ, tùy theo ý muốn của chúng sinh nước ấy có ao đầy nước tám công đức thanh tịnh liền hiện ra, uống rửa hay tắm đều vừa ý người. Người nào chẳng muốn thì liền chẳng thấy có ao nước.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ ấy, gió thơm mát reo vui làm đẹp lòng người. Gió thơm ấy được chư Thiên làm ra mùi thơm và tùy theo lòng người mà có thổi đến hay không thổi đến. Đó là do nguyện lực thưở xưa của Đức Như Lai Bất Động nên có công đức trang nghiêm như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Ở nước Diệu hỷ ấy, y phục và đồ trang sức của hàng nữ nhân đều từ nơi cây sản xuất tùy ý người dùng.

Nữ nhân nước ấy không có lỗi lầm của người nữ. Chẳng phải như những người nữ ở cõi này nhiều tật đố, nói lời hai lưỡi và nói lời ác khẩu.

Nữ nhân ở nước Diệu hỷ ấy lúc thai nghén đến khi sinh nở, mẹ con đều khỏe mạnh, cũng không có ô uế. Vì sao? Tất cả công đức ấy đều do bản nguyện lực của Đức Như Lai Bất Động tạo thành.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ ấy có những sự an ổn khoái lạc như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước của Đức Như Lai Bất Động không có buôn bán đổi chác, cũng không trồng tía ruộng nương, người nước ấy thường hưởng nhàn nhã vui sướng.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ ấy, lúc ca ngâm du hý không bao giờ có tâm tương ưng với sự dâm dục mà chỉ thọ hưởng pháp lạc thôi.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ ấy, bao nhiêu cây Đa-la, cây Tô-mạn-na đều bày

hàng ngay thẳng đều đặn, gió nhẹ thổi động phát ra âm thanh hòa nhã. Âm nhạc của chư Thiên cũng chẳng bằng tiếng gió động cây reo ở nước ấy.

Này Xá-lợi-phất! Nếu Bồ-tát nào muốn nhiếp thọ cõi Phật thì nên nhiếp thọ công đức như vậy và tịnh tu cõi Phật như Đức Như Lai Bất Động lúc hành đạo Bồ-tát nhiếp thọ cõi nước thanh tịnh trang nghiêm.

Này Xá-lợi-phất! Trong nước Diệu hỷ không có lúc nào, chỗ nào tối tăm cả. Dù có mặt trời, mặt trăng mà không hiện ánh sáng. Vì sao? Vì quang minh lớn của Đức Như Lai Bất Động thường chiếu sáng khắp cả nước vậy.

Này Xá-lợi-phất! Ví như lâu đài cao lớn, đóng kín tất cả cửa ngõ rồi đặt ma-ni bảo châu ở trong nhà. Người trong nhà cả ngày lẫn đêm thường thấy sáng rực. Ở nước Diệu hỷ, tất cả chúng sinh thấy quang minh rực rỡ của Đức Như Lai Bất Động cũng như vậy. Lâu đài cao lớn dụ cho thế giới Diệu hỷ kia. Ma-ni bảo châu dụ cho Đức Như Lai Bất Động. Ánh sáng của ma-ni bảo châu dụ cho ánh quang minh của Đức Phật. Người trong lâu đài dụ cho chúng sinh trong nước Diệu hỷ.

Này Xá-lợi-phất! Lúc Đức Như Lai Bất Động bước đi, tự nhiên có hoa sen ngàn cánh để chân, hoa sen ấy màu hoàng kim, thế gian không có thứ gì làm ví dụ được. Đó cũng là do nguyện lực thù thắng của Đức Phật hiện thành.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Lúc Đức Như Lai Bất Động vào trong nhà, hoa sen màu vàng ròng có đỡ chân Đức Phật ấy chăng?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi-phất! Việc ấy không quan trọng, đâu cần phải thưa hỏi.

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động lúc đi vào xóm làng nhà cửa, hoa sen ngàn cánh liền hiện lên đỡ chân. Nếu có thiện nam hay thiện nữ nghĩ rằng: “Nếu Đức Như Lai quang lâm đến nhà này, những hoa sen đỡ chân Đức Như Lai nên tụ lại tại một chỗ.” Hoa sen liền theo tâm niệm họ mà tụ lại. Nếu lại có người muốn hoa sen trụ ở hư không, thì hoa theo ý họ mà trụ ở hư không. Đó là do sức oai thần của Đức Bất Động Như Lai.

Này Xá-lợi-phất! Hoa sen dưới chân Đức Phật ấy ban cho mọi người để xây tháp cúng dường.

Này Xá-lợi-phất! Vì diễn thuyết chánh pháp, Đức Như Lai Bất Động đi khắp nước Diệu hỷ, đi tới đâu cũng đều có hoa sen màu vàng ròng ngàn cánh hiện lên đỡ chân.

Lúc Đức Như Lai Bất Động hiện đến giáo hóa ở cõi nước khác, hoa sen màu vàng ròng ngàn cánh cũng hiện ở cõi nước ấy. Do oai thần của Đức Phật ấy khắp cõi nước Diệu hỷ đều dùng hoa sen màu vàng ròng ngàn cánh trang nghiêm nước ấy.

M

Phẩm 3: CHÚNG THANH VĂN

Lại Này Xá-lợi-phất! Lúc thuyết pháp Đức Như Lai Bất Động có thể khéo điều phục vô lượng chúng sinh làm cho họ chứng quả A-la-hán, an trụ thiền định nơi tám giải thoát, số người ấy rất đông.

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động có vô lượng, vô số chúng Thanh văn. Ta chẳng thấy có toán sư hay đệ tử của toán sư nào có thể tính được số Thanh văn ấy.

Này Xá-lợi-phất! Như ở cõi nước ta, những người được quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm đông vô số kể. Ở nước Diệu hỷ người chứng quả A-la-hán nhiều vô số cũng như

vậy.

Này Xá-lợi-phất! Như bậc Tu-đà-hoàn quả, một mối với bảy lần thọ sinh, vì họ thuyết pháp họ mới được A-la-hán quả, ta gọi họ là bậc bảy lần thọ sinh.

Ở nước Diêu hỷ, có người nghe Đức Như Lai Bất Động thuyết pháp lần đầu được quả Tu-đà-hoàn, nghe pháp lần thứ hai được quả Tư-đà-hàm, nghe pháp lần thứ ba được quả A-na-hàm, nghe pháp lần thứ tư chứng quả A-la-hán. Những người chẳng nhất định một đời chứng quả A-la-hán thì gọi là người giải đãi.

Này Xá-lợi-phất! Ở nước Diêu hỷ, người được quả Tu-đà-hoàn thì thân hiện đời ấy chứng được quả A-la-hán, chẳng phải như cõi này phải trải qua bảy đời thọ sinh.

Ở nước ấy, người được quả Tư-đà-hàm thì hiện đời liền chứng quả A-la-hán, chẳng phải như cõi này phải trải qua một lần sinh lên trời, một lần trở lại nhân gian mà gọi là Tư-đà-hàm.

Ở nước ấy, người được quả A-na-hàm thì hiện đời ấy được quả A-la-hán, chẳng phải như cõi này phải sinh lên cõi trời rồi mới từ đó chứng A-la-hán, không còn sinh trở lại nhân gian nên gọi là A-na-hàm.

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động nói hành vi sai biệt của chúng Thanh văn, cho đến an lập Thánh quả như vậy. Nếu thiện nam, thiện nữ nào rõ được pháp ấy thì chẳng ở phàm phu và bậc Hữu học mà chết, họ ở bậc Vô học A-la-hán mới nhập diệt độ.

Này Xá-lợi-phất! Nói bậc Vô học đó là giả danh kiến lập ở nơi quả A-la-hán. Này Xá-lợi-phất! Chúng Thanh văn của Đức Như Lai Bất Động ở nước Diêu hỷ ấy đều thanh tịnh đầy đủ an định kiên cố.

Này Xá-lợi-phất! Chúng Thanh văn của Đức Như Lai Bất Động giả danh để kiến lập những vị là đại A-la-hán các lậu phiền não đã hết, việc làm đã xong, vất bỏ gánh nặng sinh tử đã được tự lợi sạch hết kết sử ba cõi chánh giáo giải thoát. Các A-la-hán ấy phần đông an trụ trong thiên định tám giải thoát.

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động có những chúng Thanh văn đầy đủ công đức trang nghiêm như vậy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Trong nước Diêu hỷ, dùng ba báu là vàng, bạc, lưu ly làm thêm từ Diêm-phù-đề lên đến trời Đao-lợi.

Chư Thiên Đao-lợi nếu muốn đến gặp Đức Như Lai Bất Động để đánh lễ cúng dường, họ đi theo thêm báu ấy mà xuống đến chỗ Đức Phật. Chư Thiên ấy thấy người Diêm-phù-đề giàu có hưng thịnh thì sinh lòng mến thích mà nói rằng: “Chúng ta có phước báo cõi trời, người Diêm-phù-đề có phước báo loài người. Phước thù thắng của người không khác phước trời của chúng ta mà còn hơn là khác, vì ở nhân gian có Đức Như Lai Bất Động hiện đang thuyết pháp.” Vì lẽ ấy nên chư Thiên thường thích nhân gian.

Này Xá-lợi-phất! Nếu người Diêm-phù-đề lên cõi trời thì họ sẽ không ưa thích. Vì sao? Vì họ nghĩ Đức Như Lai Bất Động thường ở nhân gian thuyết pháp làm cho họ được lợi ích. Và lại phước báo của họ chẳng khác cõi trời. Vì thế nên cõi trời Đao-lợi chẳng bằng nhân gian.

Này Xá-lợi-phất! Ở nước Diêu hỷ do thần lực của Phật, trời và người thấy được nhau. Như ở đây loài người nhìn thấy trăng sao, người ở cõi ấy nhìn lên cung điện chư Thiên cũng như vậy. Đó cũng là sự thành tựu do nguyện lực của Đức Như Lai Bất Động khi còn tu hành Bồ-tát hạnh thuở xưa.

Này Xá-lợi-phất! Đức Bất Động Như Lai thuyết pháp âm thanh vang khắp tam thiên đại thiên thế giới, bốn chúng nghe pháp không có trống khuyết.

Này Xá-lợi-phất! Chúng Thanh văn ở nước Diêu hỷ chỉ trông mong Pháp thực, không

tưởng đến thứ ăn khác. Lúc nghe pháp, họ nhất tâm tịch tĩnh, hoặc ngồi hoặc đứng thân tâm không mỗi mệt.

Này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Bất Động ở trên hư không thuyết pháp cho đại chúng. Các Thanh văn ấy không luận có thần thông hay không có thần thông, do oai lực của Đức Phật, tất cả đều ở trên hư không dùng ba oai nghi đi, đứng và ngồi mà nghe pháp.

Các Thanh văn ấy lúc muốn nhập Niết-bàn, thì họ ngồi kiết già mà diệt độ. Khi ấy đại địa chấn động. Khi diệt độ xong, chư Thiên và nhân dân đều đến cúng dường. Hoặc có vị A-la-hán lúc muốn diệt độ, trong thân họ phát ra lửa mà tự trà-tỳ. Hoặc có vị diệt độ thân thể tự nhiên tan biến không lưu xá-lợi. Hoặc có vị lúc diệt độ họ du hành trong không gian như mây ngũ sắc giãy lát tiêu tan không còn dấu tích. Hoặc có vị lúc diệt độ hiện ở hư không rơi xuống như trận mưa đến đất thì tiêu hết.

Này Xá-lợi-phất! Đó là do lúc hành đạo Bồ-tát, Đức Như Lai Bất Động có phát thệ rằng: “Nếu tôi thành Phật thì chúng Thanh văn ở nước tôi dùng ba oai nghi mà nhập diệt.”

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ở nước Diệu hỷ, chúng Thanh văn phần nhiều được bốn Vô sở úy, người được bốn Thần túc còn đông hơn.

Này Xá-lợi-phất! Ở nước Diệu hỷ, chúng Thanh văn thành tựu đầy đủ công đức như vậy.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đức Như Lai Bất Động có hàng Thanh văn thành tựu công đức rộng lớn viên mãn.

